

[Kirsten Jacobsen]

ders-periode i 1991 var tale om 102 tilfælde. Det fremgår også af svarene, at der i intet af tilfældene er givet afslag. Det er fuldstændig urimeligt, at der i øjeblikket kan gives bistandshjælp til udenlandske personer på lempeligere vilkår end til danske. Når danskere skal have bistandshjælp, er det den samlede husstandsindkomst, der lægges til grund, hvorimod det for de familiesammenførte udlændinge kun er underskriverens økonomiske forhold, der lægges til grund. Der har været adskillige sager i pressen, hvoraf det fremgår, at udlændinge har spekuleret i disse regler.

Således et eksempel fra Ålborg, hvor en restauratør har underskrevet en forsørgelseserklæring og efter at have fået familiesammenføringen gennemført har overført sine ejendele til hustruen og derefter meddelt, at han ikke længere kunne opfylde det løfte, han havde afgivet om selv at forsørge sine slægtninge. På trods af at indkomsten i husstanden var den samme, nu blot i konens navn, blev Ålborg Kommune pålagt at yde bistandshjælp til de pågældende.

Det er en hån mod danskerne, at de skal være vidne til den slags spekulation og forskelsbehandling. Det må efter Fremskridtspartiets mening ophøre straks.

Regeringen har nu haft halvandet år til at få gjort noget ved sagen, men intet er sket indtil nu.

Svar (7/4 92):

Justitsministeren (Engell):

Det lovforslag om ændring af udlændingeloven, som jeg har fremsat den 1. april 1992, indeholder blandt andet regler, der indebærer en skærpelse af forsørgelseskravet i forbindelse med opholdstilladelser efter reglerne om familiesammenføring. Der henvises herom til lovforslagets bemærkninger side 6 ff.

Spm. nr. S 656

Til *arbejdsministeren* (20/3 92) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren enten via administrative regler eller lovændring sikre, at indtægter ved borgerligt ombud kan omregnes og løbende indgå i de tilladte 200 timer?«

Begrundelse

Det virker urimeligt, at der i løbet af året skal ske fradrag i efterlønnen for derefter ved årets afslutning at kunne efterbetale det fratrukne beløb, når det viser sig, at retten til 200 timers arbejde uden fradrag ikke er udnyttet.

Svar (2/4 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

I forbindelse med etableringen af efterlønsordningen blev det nøje overvejet, hvordan efterlønsmodtagere, der bestrider forskellige hverv, skulle stilles.

Det blev således overvejet, om man skulle fravige arbejdsløshedsforsikringslovens hidtidige afgrænsning mellem hverv og arbejde, således at hverv kunne udføres inden for de tilladte 200 timer. Man fandt det imidlertid uhensigtsmæssigt, idet overskridelse af 200-timers-grænsen medfører, at retten til efterløn fortabes. Hvis hverv var omfattet af 200-timers-begrænsningen, ville flere efterlønsmodtagere være afskåret fra at udøve borgerligt ombud eller andre hverv.

Derfor medførte sådanne indtægter – bortset fra egentlige diæter – generelt fradrag i efterlønnen.

I 1990 lempede man reglerne væsentligt, idet efterlønsmodtagere, der ikke (fuldt ud) udnytter retten til at arbejde 200 timer årligt uden fradrag, får omregnet indtægten ved ombud og hverv til timer inden for de tilladte 200 timer. I det omfang der er plads til de omregnede timer inden for de 200 timer, medfører indtægten ikke fradrag i efterlønnen. Da antallet af arbejdstimer først kendes og oplyses til kassen ved kalenderårets slutning, kan det først på dette tidspunkt gøres op, om der er plads til eventuelt omregnede timer fra ombud eller hverv.

I optjeningsåret foretages der løbende fradrag for indtægter fra borgerligt ombud eller hverv, og efter årets udgang beregner kassen så, om der er plads til omregnede timer, og i bekræftende fald efterbetales tilbageholdt efterløn.

Lempelsen i 1990 komplicerede regelsættet i forhold til tidligere og har som anført i spørgsmålet givet visse praktiske problemer for de efterlønsmodtagere, det drejer sig om. Det er dog vigtigt at påpege, at slutresultatet for de